

Nr 748

Av herr **Löfgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om
anslag till Patent- och registreringsverket.

(Lika lydande med motion nr 661 i Första kammaren)

Förhållandena inom patent- och registreringsverket har av oss genom motioner och i riksdagsdebatter vid flera tillfällen påtalats.

Särskilt gäller det den mycket otillfredsställande eftersläpningen av behandlingen av till verket inlämnade patentansökningar.

Vi har betygat vår uppskattning av de ansträngningar, som gjorts från verkets sida för att göra granskningsarbetet effektivare, men har också uttalat farhågor för den nära till hands liggande risken för att granskningsarbetets kvalitet kunde komma att försämras, då verket från statsmakternas sida ej givits de ökade personalresurser, som av verket bedömts såsom nödvändiga. Avgifterna har ju också starkt ökat och betydande överskott har under en lång följd av år uppstått.

Det hade varit naturligt att patentansökare och därmed det svenska näringslivet hade fått de berättigade kraven på en bättre service från patentverkets sida tillgodosedda genom en radikalt förkortad tid för granskningen av inlämnade patentansökningar utan försämring av granskningsarbetets kvalitet. Tyvärr måste vi konstatera att antalet oavgjorda patentansökningar den 31/12 1968 utgör ca 61 800 vilket betyder att den genomsnittliga tiden för slutgranskning av en inlämnad ansökan är mer än 4,5 år. För ansökningar, som går vidare till besväravdelningen, blir tiden för ett slutgiltigt avgörande ännu mycket längre — upp till den dubbla tiden eller i extrema fall ännu längre.

Vi känner väl till alla de åtgärder som på olika sätt vidtagits inom verket för att såväl genom egen rationalisering som genom utnyttjande av olika internationella samarbetsformer åstadkomma snabbare behandling av inkomna ansökningar. Vi hälsar dessa åtgärder med tillfredsställelse, men måste fästa uppmärksamhet vid det förhållandet, att en snabbare behandlingstid till betydande del kan bli en illusorisk förbättring för näringslivet om granskningens kvalitet försämras. Vi har redan nu påtagliga erfarenheter av sådan försämring. Utan tvekan kommer den att leda till betydande oklarhet om de meddelade patentens verkliga skyddseffekt. Detta i sin tur torde komma att öka antalet ärenden som får prövas av besväravdelningen och väsentligt försvåra ev. domstolsbehandling i tvister om patent.

Patentverkets målsättning i petita 1968 är för 5-årsperioden 1969/70—1973/74 att inom en i stort sett oförändrad resursram

dels vara berett att möta en ökad efterfrågan på verkets tjänster
dels reducera de stora balanserna av ärenden
dels åta sig nya angelägna uppgifter.

De nya uppgifterna avser en utvidgad dokumentations- och informationstjänst, vilken är av vital betydelse för industrin och uppfinnarna. Bristen på aktiv information ur det värdefulla patentskriftsmaterialet har länge påtalats från bl. a. industriellt håll. Det är därför väsentligt för den tekniska utvecklingen att patentverket får tillfälle att utvidga denna sida av sin verksamhet. Inom patentverket pågår för närvarande en utredning rörande dokumentations- och informationstjänsten. Såsom ett led i den tekniska informationen får ses verkets i *petita* (s. 13—14) angivna försök att effektivisera patentkommissionärens verksamhet med förgranskning av uppfinningar för utrönande av nyhetsläget.

Det arbetsprogram som patentverket uppställt — och vilket endast avser mycket rimlig avarbetning av ärendebalanserna samt utökad informationstjänst — förutsätter ökad prestationsförmåga. Enligt patentverkets planläggning skall denna åstadkommas genom rationaliseringar och genom effektivisering av nu tillgängliga personalresurser.

Verkets målsättning förutsätter att de uppnådda rationaliseringsvinsterna får behållas inom verket. Eljest kan de uppställda målen icke uppnås. Någon reduktion av ingenjörspersonalen enligt departementschefens förslag i statsverkspropositionen kan därför icke komma i fråga. Det är viktigt att detta förslag ej godtas utan att riksdagen i stället understryker betydelsen av att patentverkets nuvarande ingenjörspersonal även får tas i anspråk för avarbetning av ärendebalansen och utvecklingen av informationstjänsten åt industrin och uppfinnarna.

Vi vill ytterligare betona, att förutsättningarna för patentverkets möjligheter att genomföra den i *petitaskrivelsen* angivna och här ovan delvis redovisade målsättningen bygger på antagandet att systemet med nordiska patent skulle träda i kraft den 1 januari 1969. Det måste tyvärr konstateras att så ej blivit fallet, och om och när denna reform kan genomföras är väl just nu mycket svårbedömbart. Den förbättring i fråga om balansen av oavgjorda patentansökningar i samband med reformen inom ramen för nordiska patent, som förutsatts i verkets *petitaskrivelse*, kan alltså ej bli förverkligad inom en nära framtid. Mest troligt är att det kommer att dröja flera år, innan en sådan reform kan ge utslag i balansen.

Att patentverket nu bedömer det såsom möjligt att på sikt åstadkomma en väsentlig nedarbetning av balansen av oavgjorda patentansökningar utan att erhålla de personalförstärkningar som tidigare begärts och av oss framförts i riksdagen kan för den oinvigde lätt anföras som ett bevis för att granskningsarbetet tidigare ej bedrivits med tillbörlig effektivitet. Vi bestrider riktigheten av en sådan bedömning. Vi hälsar med tillfredsställelse att ett energiskt utfört rationaliseringsarbete ger ett resultat, men har anledning att starkt betona våra allvarliga betänkligheter mot den försämrade granskningskvaliteten, som är medaljens baksida. De framtida nackdelarna av den försämrade granskningen måste följas med stor uppmärksamhet — ej endast av näringslivet utan också av patentverket och statsmakterna.

Under de av oss här redovisade omständigheterna skulle det ha varit naturligt att påyrka ökade personalresurser för patentverket för dess patentgranskande verksamhet, men vi inskränker oss för närvarande till att yrka,

att riksdagen, vid behandlingen av anslagen under titeln D. 1. Patent- och registreringsverket, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t dels uttala att riksdagen ej kan godtaga departementschefens skrivning: »En begränsad neddragning av ingenjörspersonalen bör dock kunna ske successivt i samband med naturlig avgång från verket.», och

dels uppdraga åt departementschefen att i samråd med patentverket överväga om ytterligare åtgärder bör vidtagas för nedarbetning av balansen av oavgjorda patentansökningar med beaktande av granskningens kvalitet.

Stockholm den 28 januari 1969

Sigfrid Löfgren (fp)

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Anders Jonsson (fp)
i Mora

Eric Nelander (fp)

Karl-Erik Eriksson (fp)
i Arvika
